

Stuttleikaskatturinn burtur. Fyrsta úrslit:

DISKOTEK DALLAS

Orð og myndir:
Høgni Djurhuus

Tú mást lata jakkan frá tær úti í gongini. Tú sleppur ikki at dansa í tufflum. Og tú sleppur ikki at roykja á dansigólvinum.

Soleiðis var tað ikki í Losjuni, tá vit og hon høvdu okkara góðu ár í trýssunum.

Nú eru vit í 1982. Árið, tá Dallas kom. Dallas, sum skal fáa føroyingar at skikka sær væl í dansi. Tað er ætlanin, í hvussu so er. Fyrimyndin er diskotekini sunnanfyri. Ta fatan fekst tú á tíðindafundinum fyrr í vikuni.

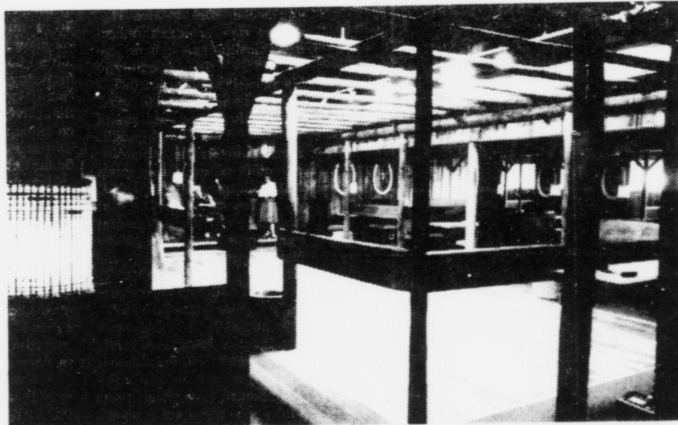
Fýra kontrollar ansa eftir, at tú ert hampilgur í almenna dansinum í Dallas.

Dansigólvíð er innigirt, soleiðis, at tey, sum dansa og hini ikki slóðast hvørt um annað

Seinasta sunnudag spurdu fólk ikki: »Sást tú Dallas í gjárkvöldið?«. Tey spurdu: »Vart tú í Dallas í gjárkvöldið?«.

Í hvussu so er trý hundrad kundu svara ja. Ti nýggja diskotekið í Havn tekur 300 fólk og bæði friggjakvöldið og leygar-kvöldið var útselt. Sunnu kvöldið vóru 80 atgongumerki eftir.

So, hóast hann legði í vaðið ein friggjadag, fekk nýggi maðurin í dansibransanum, tann bert 22 ára gamli Martin Mouritsen, eina góða byrjan. Og

tað er hann sjálvandi feigin um. Ti hann hevur satsað nógv. Martin hevur leigað niðastu hædd í Losjuni fyrri fyrst í fimm ár og innrættað hana fyrri eina hálva millión.

Mentalitetsbroyting

Men hvat fær so fólk til at seta seg í so stóra skuld fyrri eitt dansistað?

— Eg havi altíð saknað eitt tilíkt holi, sigur Martin. Vit hava altíð havt brúk fyrri ti, sigur hann.

Nógv, sum hava verið í Dallas, rista við høv-

inum. Hatta ber ikki til, siga tey. Hatta er ov fint. Hatta verður sorlað sundur eftir stuttari tíð. Mentaliteturin er nú eina ferð so.

Men Martin í Dallas (ella J. R., sum fleiri longu eru farin at kalla hann) letur seg ikki taka av fótum av hesum svart-skygnistosi:

— Eg haldi ikki, mentaliteturin er so ringur, sum fólk siga. Men skuldi hann verið tað, so ber til at broyta hann.

Dallas

Dallas eitur diskotekið við Tinghúsvegin. Hetta navnið var ikki tað fyrsta, tað besta. Martin sigur, at hann ætlaði at hava eitt føroyskt navn. Hann tók við onkran, sum hevur skil fyrri slíkum. Men uppskotini, hann fekk, vóru soleiðis, at hann tordi ikki at brúka tey.

Nú er holið innrættað í westernstíli. Og so skuldi navnið eisini vera nakað tann vegin. Uppskot vóru: Texas, West-End. Men tað bleiv so — neyvan av tilvild — Dallas.

Nógv hugskot

Martin hevur ikki enn avgjørt, hvussu hann ætlar at reka nýggja dansistaðið. Hann hevur nógv, góð hugskot, sigur hann. Ópið verður í hvussu so er hós, friggja-, leygar- og sunnu-kvöld við 18 ára aldersmarki. Týsdagin royndi

hann við 15 ára aldersmarki.

Hóast Dallas er eitt diskotek, sleppa orkestrur frammat eisini. Funkies var tað fyrsta, sum fekk heiðurin at spæla í Dallas. Hverji hugskotini hjá Martini eru, fæst at vita, so hvørt hann ger álvara burtur úr teimum.

Stuttleikaskatturin

Martin hevur fingið loyvi at hava almennan dans. Ný stuttleikaskatturinn er avtíkin, hugsar onginn longur um at stovna diskotekfelag ella klubb-ar.

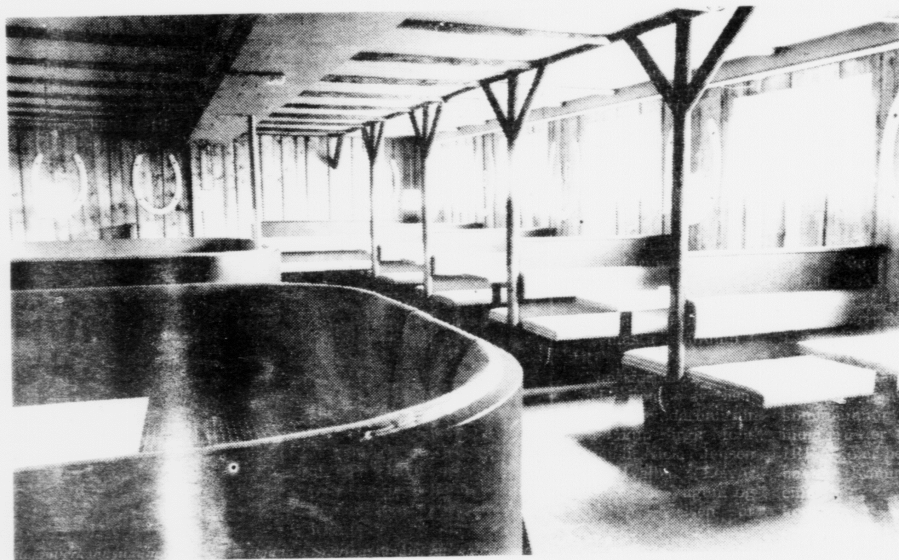
Martin sigur, at hann biðaði eftir avgerðini at taka av stuttleikaskattin.

— Eg hevði ikki farið undir hetta her, um stuttleikaskatturinn bleiv verandi.

Men hvi kostar tað tá so nógv at sleppa inn í Dallas? 40 kr. man vera tað dýrasta higartil fyrri at sleppa í dans.

— Hetta er orsökini, sigur Martin, og peikar út í holið. Tað var dýrt at innrætta. Og tað verður dýrt at halda viðlíka. Martin roknar til dæmis við, at hann nýðist at leggja nýtt teppi á gólvinum eina ferð um árið.

Tíðin vil so vísa, um tey dansihungraðu í Havnini nú verða mettað. Og um føroyingar taka við stillinum, sum Martin Mouritsen bjóðar teimum við Dallasi.

120 fólk jaa sitið við tann